18 Ιουλίου 2018

Χάρις στο Συνεργατισμό οι δουλοπάροικοι έγιναν άνθρωποι, Νίκος Κατσουρίδης ,Κύπριος βουλευτής

Πέντε και μισό χρόνια πήγαν χαμένα. Διέρρευσαν τουλάχιστον σε απραξία, ώσπου φτάσαμε στις 8 Ιουλίου, ημέρα Κυριακή, όπου στη Βουλή των Αντιπροσώπων τελέστηκε η κηδεία του Συνεργατισμού.

Η κηδεία της μεγαλύτερης οικονομικής και κοινωνικής κατάκτησης των Κυπρίων. 110 ολόκληρα χρόνια μιας πορείας η οποία στο διάβα της βοήθησε τον κύπριο αγρότη, εργάτη, νοικοκύρη, δάσκαλο, αστυνομικό, ιερέα, υδραυλικό, οικοδόμο και άλλους πολλούς απλούς κύπριους, να σταθούν στα πόδια τους.

Να φτιάξουν σπίτια και νοικοκυριά. Να σπουδάσουν παιδιά. Να δημιουργήσουν μικρές επιχειρήσεις, βιοτεχνίες, αναπτύξεις διαφόρων ειδών. Χάρις στο Συνεργατισμό οι δουλοπάροικοι έγιναν άνθρωποι. Απόκτησαν το δικαίωμα της δημιουργίας και το προνόμιο να κάνουν όνειρα. Για δεκαετίες ο Συνεργατισμός στάθηκε το οχυρό απέναντι στην αυθαιρεσία και την σκληρότητα των ιδιωτικών τραπεζών στην Κύπρο. Άνοιξε δρόμους και στήριξε χιλιάδες πρωτοβουλίες σε πολλαπλές δραστηριότητες εμπορικής και άλλες οικονομικής φύσης δραστηριότητες.

Σ΄ αυτήν την αιωνόβια πορεία έγιναν και λάθη. Σοβαρά ορισμένα και άλλα σοβαρότατα. Η ουσία όμως είναι ότι έστω και μ΄ αυτά, και παρά την οικονομική κρίση, και το κούρεμα των τραπεζών (πλην Συνεργατισμού), παρ' όλες τις υπονομεύσεις και παγίδες θα μπορούσε να σταθεί. Θα μπορούσε να μην χαθεί. Θα διερωτηθώ μόνο για ένα θέμα ως παράδειγμα.

• Αν προχωρούσε η κυβέρνηση να δημιουργήσει φορέα «κόκκινων δανείων», όπως κάνει τώρα κατόπιν εορτής, θα βοηθούσε το τραπεζικό σύστημα να ορθοποδήσει ή όχι; Σε τέτοια περίπτωση, χωρίς τα ΜΕΔ (Μη Εξυπηρετούμενα Δάνεια) , ο Συνεργατισμός θα καθίστατο ή όχι πανίσχυρος;

Ούτε αυτή η εισήγηση, η οποία τέθηκε από διάφορες πλευρές εδώ και χρόνια και προεκλογικά έντονα, δεν υιοθετήθηκε, ούτε και κανένα άλλο ουσιαστικό μέτρο λήφθηκε για 5 ½ χρόνια και έτσι μοιραία ο Συνεργατισμός, που αφέθηκε στον αναπνευστήρα, απαγχονίστηκε στις 8 Ιουλίου 2018. Μια μέρα πριν την επέτειο της 9ης Ιουλίου, οπόταν οι Οθωμανοί κατακτητές απαγχόνισαν αρχιερείς και προύχοντες. Είναι και αυτός ο Ιούλιος ένας πεισματάρης μήνας που μας καίει με τις θερμοκρασίες αλλά και με άλλες ακόμα πιο τραγικές φωτιές.

Πάει λοιπόν και ο Συνεργατισμός. Περνά στις ιστορικές καλένδες. Όπως πέρασαν και άλλες οικονομικές και κοινωνικές κατακτήσεις του λαού μας. Όπως χάνονται παρόμοιες κατακτήσεις και άλλων λαών. Όπως σμπαραλιάζεται ο κοινωνικός ιστός, το εργασιακό ωράριο, η υγεία, η παιδεία σε πολλές χώρες του κόσμου. Όπως σαρώνονται ωφελήματα και δεδομένα που κατέστησαν τον άνθρωπο – άνθρωπο!

Και όλα αυτά στο όνομα ενός τάχατες εκσυγχρονισμού, που πραγματοποιείται μονόπλευρα, μονόδρομα και ισοπεδωτικά. Με αναλγησία και σκληρότητα που θυμίζει τα αρχικά στάδια εμφάνισης και δημιουργίας του καπιταλιστικού συστήματος. Που σήμερα, στην νεοφιλελεύθερη του έκδοση, σαρώνει ως τσουνάμι, πέραν από κοινωνικά και οικονομικά επιτεύγματα αιώνων, γκρεμίζει και σωρεία δημοκρατικών κατακτήσεων των λαών και ανθρωπίνων και πολιτικών ελευθεριών.